

Hemelvaart van de Heer

18 mei 2023

1^e lezing Hand. 1, 1 - 11

2^e lezing Ef. 1, 17 - 23

Evangelie Mt. 28, 16 - 20

Dierbare broeders en zusters in Jezus Christus,

Op de avond voor Zijn lijden, op Witte Donderdagavond, had Jezus tot Zijn leerlingen gezegd: *Ik ga heen om voor u een plaats te bereiden*. En dat gebeurt vandaag. Of zoals het in ons Eucharistisch gebed, de Romeinse Canon, vandaag wordt gezegd: "Wij gedenken de gebeurtenis dat de Heer Jezus de broosheid van onze menselijke natuur waarmee Hij zich verenigd had, geplaatst heeft aan de rechterhand van de Vader". De broosheid van onze menselijke natuur, waarmee Hij één was, geplaatst aan de rechterhand van de Vader. Dat doorbreekt alle grenzen. En we zijn geneigd om net als de leerlingen, over wie we hoorden in de eerste lezing, onze blik naar boven te richten en te kijken wat daar in die onzichtbare wereld gebeurde. Wat kan dat betekenen? Ons armzalige leven geplaatst aan de rechterhand van de Vader. Maar misschien is het belangrijker om naar ons eigen bestaan te kijken, om onze blik terug te richten naar de aarde. En ons eigen leven, ons armzalig bestaan eens te herwaarderen, te herzien.

Wat is er met ons concrete leven, hier en nu, gebeurt door dit mysterie? Jezus zegt: *Ik ga heen en Ik kom tot u terug*. Maar dat terugkeren is niet alleen een terugkeren ooit eens op het einde der tijden. De Hemelvaart zelf is zowel een heengaan als een terugkeren. In Zijn heengaan immers, heeft Jezus alle beperkingen van tijd en ruimte achter zich gelaten, ont-stegen. Maar juist om daardoor bij allen altijd overal zo aanwezig te zijn, als God, Zijn Vader zelf. Hij heeft ons in een zeker opzicht verlaten, omdat Hij niet meer de man is die door Palestina trok. Maar in een ander opzicht keert Hij juist tot heel de mensheid terug. Zijn eigen armzalige en nu verheerlijkte mensheid, breidt Hij uit over heel de mensheid, over alle mensen, groot en klein. Doordat Hij in Gods geheim is binnengegaan, met Zijn lichamelijke menselijke natuur, met onze menselijke natuur, is God voortaan bij ons. *Zie Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld*. Hij leeft in ons! Hij leeft ons leven, Hij leeft ons lichaam, onze pijn, onze moeite, onze zorgen, ook onze vreugde. Hij leeft in ons, wij zijn Zijn Lichaam.

Broeders en zusters beseffen wij, dat ons lichaam niet alleen maar dit lichaam is, maar Zijn Lichaam. Wij zijn van Hem, Hij is werkelijk in ons, zo waarachtig als Hij aanstonds in de Eucharistie, ons Zijn Lichaam en Bloed geeft, zodat Hij leeft in ons. We denken dat ons leven bepaald is door economie, door de sociale omstandigheden, door onze eigen psychologie, door weet ik wat allemaal. Maar wat ons eigenlijke leven uitmaakt, is Jezus Christus in ons. Hij leeft in ons, wij zijn Zijn Lichaam en wij dienen Hem in elkaar: *wat gij voor de minste der Mijnen gedaan hebt, hebt gij voor Mij gedaan*. Hij is ziek, Hij lijdt in ons, Hij zorgt door ons – voor ons.

En daarom stuurt Hij ons ook uit. Zoals Hij zelf in Palestina heeft rondgetrokken, zo zijn wij nu Zijn Lichaam om goed te doen, weldoende rond te gaan. Alle volkeren kennis te laten maken met de grenzeloze liefde van de Vader die ons altijd wil vergeven.

Maar dat is eigenlijk pas één beweging van Hemelvaart: Hij in ons. De andere beweging is net zo sterk: wij in Hem. Hij neemt ons mee in het geheim van God. Hij laat ons delen in Zijn aanbidding van de Vader. Hij laat ons delen in Zijn lofzang. Hij laat ons delen in de overwinning over de grenzen van dood, lijden, pijn en zonden heen. *Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde.* En dat geldt in zeker zin ook voor ons. Ook wij zijn niet meer gebonden aan de slavernij van de vergankelijkheid wanneer wij zijn in Hem. Hij heeft ons geplaatst, ons gewone leven, geplaatst aan de rechterhand van de Vader. Daar heeft Hij ons een plaats bereid, daar zijn wij al thuis. En wij zien er met heimwee, met het diepste verlangen en de grootste liefde naar uit om daar eens, allemaal, samen in Christus Thuis te zijn bij de Vader. Amen.